

Els tres porquets

**Adaptació del conte tradicional per a treballar
l'assertivitat, la passivitat i l'agressivitat**

Curs de mediació 08-09

IES Isabel de Villena (València)

Autora: Rosa Maria Sanchis

Breu Sinopsi:

Coneixes el conte dels tres porquets? En el relat tradicional, el més treballador aconseguia mantenir sa casa en peu perquè l'havia construïda a consciència i amb bons materials. En la nostra història, i de la mà d'Assertiu, Passiu i Agressiu, aprendrem que també la casa interior s'ha de bastir amb molta cura, i que les millors ferramentes per a construir-la no són ni l'agressivitat ni la passivitat.

Els tres porquets

Personatges:

Mare, Assertiu, Passiu, Agressiu, Llop

Escena 1

La Mare i els tres porquets a la porta de casa. El llop.

Narrador: En el Bosc de l'Harmonia, una preciosa floresta de carrasques, vivia feliç la mare Truja amb els seus tres fillets: Assertiu, Passiu i Agressiu. Els porquets jugaven feliços, aliens als perills que els envoltaven, i s'anaven fent grans, ben alimentats amb les dolces bellotes que queien dels arbres. Fins que un dia...

(Passiu està plorant, Agressiu unfla el pit i Assertiu mira els germans i la mare amb estima. Darrere d'un arbre hi ha el llop veient l'escena)

Mare –Fillets, ara que ja sou grans, heu d'anar-vos-en de casa per a tindre la vostra vida. La mare us ha preparat tres bosses amb tots els estalvis que ha pogut replegar perquè pugueu comprar-vos una casa i trobar una bona feina.

Agressiu –*(Inflant el pit)* Ja era hora que ens tractares com a hòmens, mare! Jo em compraré un apartament a la platja i treballaré de segurata en una discoteca!

Passiu –Doncs, jo me la compraré al teu costat i seré... seré... *(s'ho pensa i es nota que no sap massa bé què dir)* també segurata.

Assertiu – *(Amb seguretat)* Doncs jo vull viure enmig del bosc, i seré guarda forestal!

Passiu – Jo també, jo també...

Mare – *(A Passiu)* Ai, fillet, canvies d'opinió com un penell! Això no és el que t'he ensenyat... Aprèn del teu germà Assertiu quan jo no estiga per ajudar-te. Pren, Passiu, per a tu que ets el més menudet *(Li allarga una bossa amb diners)*.

Passiu – Gràcies, mareta *(Li fa una abraçada enmig de molts sanglots)*.

Mare –*(A Assertiu)* Tin, fill estimat, per a tu que ets el del mig *(li allarga també una bossa)*.

Assertiu –Gràcies mare, t'agraesc molt tot el que has fet per nosaltres! *(Li fa una forta besada)*

Mare – *(A Agressiu)* Pren, fillet *(li dona la darrera)*, per a tu que ets el més major.

Agressiu – *(Sospesant la bossa amb suspicàcia)* Què poquet pesa, mare! N'hi ha el mateix que a les dels meus germans?

Mare –*(Mou el cap amb preocupació)* Agressiu, sempre has sigut un desconfiat, fill meu, i no és això el que t'he ensenyat. *(Mirant els tres fills)* La veritat és que m'agradaria que visquéreu junts i que us poguéreu defensar tots del llop. *(Mira*

cap al bosc i abaixa la veu. El llop riu per baix del nas) Les veïnes m'han dit que l'han vist pels voltants i ja sabeu com li agrada la carneta de porc tendret.

Agressiu – *(Alçant els braços com Tarzan i colpejant-se el pit)* Rrrrrrrrrrr... Si s'atreveix a aparèixer, aquest maleït animal, se les haurà de veure amb mi!!!

Llop – *(Amagat, en veu baixeta i fregant-se les mans)* Aquest xulet és el primer que caurà, com a mi em diuen Llop!

Passiu – *(Esglaiat, perquè ha sentit el soroll que ha fet el llop darrere de l'arbre, s'amaga darrere de la mare)* Mareta, tinc por!!!

Mare – Fill meu, ara ja ets gran i hauràs de caminar per tu mateix...

Assertiu – *(Afaça el germà de la mà i tots tres comencen a caminar amb unes maletes menudes)* Vinga, Passiu, que si anem els tres junts no ens ha de passar res.

Llop – *(Baixet)* Ummmm... tres millor que un! Quina berena que m'espera!!

Escena 2

Els tres porquets. El llop amagat

(Amb les maletes, els tres porquets caminen pel bosc, sense dir res. Agressiu va el primer, Passiu el segon i Assertiu el darrer. Amagat darrere d'un arbre, es veu el Llop)

Narrador: Els tres germans van caminar i caminar buscant un lloc on poder viure i treballar. Sense parlar, tots tres volien allunyar-se de la casa segura de la mareta, perquè sabien que només fugint de la seua protecció, podrien tindre de veritat una vida pròpia. El dia es va fer llarg i la nit caigué damunt dels tres porquets.

Assertiu – Ja és nit fosca i serà millor que descansem. Em fan mal les peüngles de tant de caminar!

Passiu – A mi també, no estem acostumats a caminar tant!

Agressiu – Sou uns molls, germans! Sempre us esteu queixant! Però bé, si esteu cansats, descansarem... I demà continuarem el nostre viatge. *(Pren la bossa de diners i la sospesa)* Ja veureu quina casa que em compraré a la vora de la mar!!

Passiu – Jo també, jo també...

Assertiu – Però la mare ens ha dit que seria millor que visquérem junts i així ens podríem protegir els uns als altres!

Agressiu – Jo no necessite cap protecció! I no pense viure al bosc, com sempre hem fet. Vull veure món, conèixer xiques, i amb el meu uniforme decidir qui pot i qui no pot entrar a la discoteca... *(fa gestos de xuleta)*

(Assertiu es trau un plànol de la butxaca)

Assertiu – Tal vegada puguem aconseguir les dues coses: estar junts i que tu pugues viure a la mar. La mare ens ha abaixat aquest plànol de google map i mireu... ací hi ha una zona boscosa on no m'importaria viure i quasi a la vora hi ha la mar!

Passiu – A veure, a veure! (*Es mira el mapa amb deteniment*) És veritat, es diu el Bosc del Diàleg. I està al costat de la Cala del Desencontre. Així Assertiu podria viure enmig dels arbres i nosaltres a la platja!

Agressiu – (*Escèptic*) Jo fins que no ho veja, no puc dir res. (*Badallant*) Me'n vaig a dormir, que demà ens espera un llarg dia. (*Se'n va al llit repetint*) La Cala del Desencontre..., la Cala del Desencontre... Sona bé!

(*Els tres germans es giten a dormir*)

(*A mitjan nit s'apropa el Llop. Un a un els va olorant, llepant-se els morros.*)

Llop – Ummmmmm, em menjaria aquestos porquets ben a gustet, però la veritat és que aquesta vesprada m'he berenat dos conills iestic més que fart. Em vindrà millor aquesta bossa (*pren la bossa de Passiu*), que el sofà ja el tinc per a canviar. (*Treu els diners de la bossa, l'ompli de pedres i la deixa al costat de Passiu*). Canviaré els diners per pedres i no s'adonaran de res!

(*Una estona després, Agressiu s'alça, sigilosament, agafa la bossa de Passiu, la sospesa i la canvia per la seua*)

Agressiu – Aquesta bossa pesa més que la meua! Ma mare li ha posat més diners al meu germà!!! Ja ho sabia jo, que se l'estimava més!!! (*Es torna a gitar*)

Escena 3

Els tres porquets. El llop

Narrador – Els tres porquets s'alçaren ben dematí i es posaren en marxa cap al seu destí. A mig dia, arribaren a un punt on el camí es bifurcava. A l'esquerra, una petita senda s'endinsava en un bosc frondós. A la dreta, un caminó sembrat d'adossats serpentejava cap a la Cala del Desencontre.

Agressiu – Jo me'n vaig per la dreta i cap avall, que allà estarà la meua cala.

Assertiu – Jo me'n vaig cap a l'esquerra, on el bosc ja s'espessa.

Passiu – (*Mirant a dreta i esquerra, sense saber què fer*) Jo crec que me'n vaig amb Assertiu... No sé si m'agradarà viure al costat de tanta gent...

Agressiu – (*Agafant orgullosament la bossa plena de pedres*) Doncs jo me'n vaig a comprar-me la meua casa amb els diners de la mare. (*Mirant Passiu de manera desafiant*) No em feu falta per a res!

Assertiu – Ei germà, no t'enfades! Podríem quedar per a sopar, i així ens contem com ens ha anat el dia.

Agressiu – Molt bé. A les nou en aquesta cruïlla!

Assertiu – D'acord, a les nou ací.

Passiu – Adéu, Agressiu, que tingues sort!

Agressiu – Que la sort us acompanye, ha, ha, ha. Jo la porte sempre al costat!

(Agressiu se'n va pel caminó i li ix al camí el Llop disfressat de venedor)

Llop Venedor – Hola porquet, ets nou per aquestes terres?

Agressiu – Sí, acabe d'arribar i busque casa.

Llop – Doncs has pillat amb la persona adequada. Tinc un adossat amb acabats de luxe que t'encantarà! I una tele de plasma que et caus de cul!

Agressiu – Això és el que busque, això!

Llop – Tens diners?

Agressiu – Tinc la bossa plena *(Li ensenya la bossa i la mou per fer soroll)*

Llop – Molt bé, porquet, dóna'm el que portes i tancarem el tracte! *(Para la mà)*

(Agressiu obri la bossa i aboca el contingut a les mans del llop. Un munt de pedres cauen)

Llop – Açò quina burla és? Volies estafar-me? Tu no saps amb qui està parlant!

Agressiu – *(Desconcertat)* Però, però... això... han estat els meus germans, que m'han fotut! Quan els agafaré, els mataré... Maleïts...

(Agressiu es regira les butxaques i treu unes monedes)

Agressiu – Mira, tinc un poquet de diner... Et puc donar açò i quan comence a treballar, t'aniré pagant a poc a poc el que quede!

Llop – Miserable... amb això no pagaries ni un maó! *(Es grata el cap i simula tindre una idea)* Però... si només tens això, et podria vendre una de les casetes de fusta que gasten els estiuejants per a canviar-se de roba; però a l'estiu l'hauries de deixar lliure, que és temporada alta.

Agressiu – Però... si en aqueixes casetes no em cabria ni el llit!

Llop – És el que hi ha! Sempre pots dormir a les hamaques de la platja.

Agressiu – Però...

Llop – Ho agafes o ho deixes!

(Agressiu li dóna totes les monedes i se'n va amb el cap cot, seguint el llop cap a la cala)

Escena 4

Els tres porquets. El llop

(S'ha fet de nit i els tres germans es troben on es bifurca el camí. Agressiu ha arribat abans i està pegant voltes, nerviós)

Narrador – Agressiu estava molt enfadat amb els seus germans perquè pensava que li havien pres els diners. A la caseta que li havia venut el llop, quasi no cabia ni ell i l'amo de la discoteca no l'havia volgut rebre perquè tenia molta feina. Camí de la cita amb Passiu i Assertiu, anava tramant la venjança.

Assertiu – Hola, Agressiu, com t'ha anat?

Agressiu – Que com m'ha anat? *(posa cara de pocs amics)* De pel·lícula. M'he comprat un dels adossats, el més gran de tots, i demà he quedat amb l'encarregat de la discoteca per a una entrevista.

Passiu – Doncs nosaltres hem trobat una casa preciosa enmig del Bosc del Diàleg. El guarda es jubilava enguany i volia anar-se'n a viure amb els seus fills, així que ens l'ha quasi regalada.

Assertiu – I a més, ens ha sobrat tota la bossa de Passiu!!

Passiu – *(Adreçant-se a Assertiu)* Per què no comprem un adossat al costat del d'Agressiu?

Agressiu – *(Quasi sense poder-se aguantar la ràbia)* Al costat del meu? Rrrrrrrrrrrrr... Ara us donaré jo al costat del meu!!!!!! Lladres, més que lladres! Que m'heu furat els diners i ara voleu comprar la casa que hauria de ser meua!!! *(Es regira cap els germans amb el puny en alt)*

Assertiu – *(Amb cara de no entendre res)* Però... però Agressiu, què dius, ara? Nosaltres no t'hem furat res. Són els nostres diners, els que ens va donar la mare...

(Agressiu, molt enfadat, pren la bossa de Passiu, el tira a terra i se'n va tot enfadat)

Agressiu – Ara sí que tindrà la casa que em mereix, i ben lluny de vosaltres!

(Se'n va pel caminó amb pas decidit. Passiu, en terra, es posa a plorar. Assertiu l'amanya. El llop, amagat darrere d'un arbre, segueix Agressiu amb la mirada)

Assertiu – Aquest germà nostre se n'ha passat de la ratlla i no ho podem consentir!

Passiu – Però ja saps que és molt violent i té més força que nosaltres!

Assertiu – No té cap dret a tractar-nos d'aquesta manera! Açò no pot quedar així!

(Assertiu se'n va també camí avall. Passiu es queda plorant. El llop ix del seu amagatal)

Llop – Hola porquet, què fas per ací tan solet?

Passiu – *(Pega un bot i intenta pujar-se'n a un arbre, sense aconseguir-ho)* Ai, ai...

Llop – On et penses què vas? Et pesa massa el cul de menjar tantes bellotes?

(Passiu s'arrauleix sota l'arbre i comença a gemegar)

Passiu – No em menges, no em menges...

Llop – I per què no ho hauria de fer? Què m'ofriràs tu a canvi?

Passiu – No tinc res per donar-te...

Llop – Ah, no? I què és això que veig ací? *(assenyala la butxaca de Passiu, d'on ix una clau)*

Passiu – És la clau de casa del meu germà.

Llop – Aleshores, dóna-me-la!!!

Passiu – I si te la done, no em menjaràs?

Llop – Tu dóna-me-la i després ja veurem!

Passiu – Pren, però deixa'm anar-me'n... *(Li dóna la clau, amb por)*

Llop – Ummmm... que interessant! Ets capaç de vendre el teu germà perquè no et menge? Aleshores tu seràs el primer a caure!!! *(I se li tira al damunt. El porquet ix corrent i el llop li pega mos a la cua)*

(Assertiu ha tornat en sentir els plors del germà i es posa a cridar)

Assertiu – Que ve el caçadooooooooor!!! Que bé el caçadooooooooooooor!!!!

Llop – *(Mira a dreta i esquerra)* Què? Un caçador? Me'n vaig corrent... que no vull acabar amb un tret a la panxa!

(Assertiu agafa el germà de la mà i se'n van cap al bosc. El llop se'n va cap a la Cala i s'amaga darrere d'un dels adossats. Aleshores apareix Agressiu, tot emmurriat, i comença a trucar el timbre d'un dels adossats. El llop es torna a vestir de venedor)

Llop Venedor – Hola porquet, què vols? No estàs a gust en la casa de fusta?

Agressiu – No!!! I porte els diners per a comprar un adossat com toca!

Llop – Molt bé..., així m'agrada. *(I para la mà perquè Agressiu li done la bossa)*

Agressiu – Tin, i ara dóna'm el que és meu!

Llop – Ara de seguida t'ho donaré. *(Aleshores es lleva la disfressa i salta sobre el porquet)*

(Agressiu comença a córrer camí avall i el llop el segueix)

Escena 5

Els tres porquets. El llop

(Agressiu s'ha tancat a la seua caseta de la mar i el llop hi arriba panteixant)

Narrador – Agressiu, tan valent per a unes coses, estava mig plorant dins de la seua caseta. Mireu on l'havia portat la seua manera de resoldre els conflictes! El llop, per la seua banda, es moria de ganes de menjar com les persones. Aquella dieta tan insalubre que portava a base d'hamburgueses, l'estava convertint en un obès.

Llop – Ei porquet, porquet, deixa'm entrar!

Agressiu – No, no, que em voldràs menjar!

Llop – Vinga porquet, deixa'm entrar i ens farem amiguets!

Agressiu –No, no que tu el que vols és deixar-me amb els ossets!

Llop – Aleshores bufaré i bufaré i la casa t'enderrocaré!!

(Amb dos bufits, el llop aconsegueix enderrocar la casa d'Agressiu i aquest ha de fugir corrent cap al Bosc, a casa dels seus germans. Amagant-se darrere d'un arbre, aconsegueix despistar el Llop)

Escena 6

Els tres porquets. El llop

(Bosc. Agressiu està tocant a la porta de la casa dels germans)

Agressiu – Assertiuuuuu, Passiuuuuuuu! Obriu-meeeeeeeeee!

Assertiu – I per què ho hauríem de fer? Ens has dit que no vols saber res de nosaltres, que t'hem furtat... Què vols, ara?

Agressiu – Que el llop em vol menjar i m'ha enganyat i m'ha furtat tots els diners!!

Assertiu – Però tu ens has acusat a nosaltres de lladres i ens has ofés.

Agressiu – Ho sent moltíssim! Estava enrabiad perquè no m'havia pogut comprar la casa que volia! Us demane disculpes!

(Assertiu obri la porta i veu el llop pujant corrent per la costera. Ràpidament tanca la porta de la casa. El llop comença a tocar)

Llop – Ei porquets, deixeu-me entrar!

Assertiu – No, no, que ens voldràs menjar!

Llop – Jo no menje porquets, que sóc vegetarià!

Assertiu – Llop mentider, que ens vols enganyar!

Llop – Ei porquets, deixeu-me entrar!

Assertiu –No, no que ens voldràs menjar!

Llop – Aleshores, la clau agafaré i tot seguit la porta obriré!

(Quan assertiu veu que el llop té la clau i que ha començat a pegar-li la volta al pany, decideix eixir per una altra porta)

Assertiu – Eixirem per aquest amagatall secret!

(Quan el llop aconsegueix obrir, es troba la casa buida. Aleshores, Assertiu tanca la porta amb la clau que s'havia quedat al pany i el llop es queda dins)

Llop –Maleïts porquets, obriu-meeeeeeeeee! Avui em quede també sense desdejunir!
Aquest Assertiu és més llest del que pensava! Rrrrrrrrrr Cada vegada és més difícil trobar menjar en aquesta contornada. No fan més que construir adossats que es van menjant el bosc... I els caçadors ja no deixen ni conills... Aquest, més que el bosc del Diàleg, és el bosc de la Soledat!

(Assertiu, darrere d'un arbre, escolta les malediccions del llop)

Assertiu – I si et menges aquests tres porquets, et quedaràs encara més sol...

Llop – *(Desorientat)* Eh, qui parla?

Assertiu – Sóc Assertiu, un dels tres porquets a qui et volies menjar! I jo no tinc la culpa que cada vegada hi haja més cases i menys arbres! Jo vull tindre cura del bosc i que tots els animallets hi puguin viure feliços, inclosos els llops com tu!

Llop – Però els llops mengen carn!

(Al costat d'Assertiu, Agressiu el burxa)

Agressiu – Matem-lo ara que està tancat! Calem-li foc a la casa!

Assertiu – *(A Agressiu)* Calla't, això no és cap solució: ens quedaríem sense un lloc on viure i es podria prendre foc el bosc! *(Al llop)*

Llop – Qui parla per aquí?

Assertiu – És el meu germà Agressiu, no patesques.

Llop – Rrrrrr... el teu germà és un xuleta que no respecta res... Ni a vosaltres! Sabíeu que us va furtar els diners?

Assertiu – És veritat el que diu el llop? *(A Agressiu)*

Agressiu – Sí..., però ho vaig fer perquè pensava que la mare us n'havia posat més a vosaltres! Que a mi m'estimava menys...

Passiu – Ets un lladre, ets un lladre...

Llop – I tu, un traïdor! Qui em va donar les claus de casa del teu germà?

Passiu – És que tenia molta por que em menjares... (A Assertiu) Ho sent molt, germanet...

(Assertiu es mira els dos germans, primer un i després l'altre)

Agressiu i Passiu – Ho sentim molt, Assertiu!!!!

Llop – (*Burlata*) Ho sentim molt, Assertiu!!!! Us mereixeu que us menge, rrrrrrrrrr, ara mateix...

Assertiu – Llop, ja sé que els llops mengeu carn, però també mengeu ratolins, rabosetes, conills... Et propose un tracte. Els meus germans i jo tindrem cura del bosc, netejarem la porqueria que els humans es deixen i que ens enverina, retirarem els paranys que maten els animallets... i tu podràs menjar tot el que vulgues, tret de nosaltres!

Llop – (*Pensatiu*) No és una idea dolenta. Em caus bé i em sembla un bon tracte! Però també vull que el fatxada del teu germà s'aparte del meu davant quan em veja! Perquè si es posa xulet amb mi, no responc de no menjar-me'l.

Assertiu – (*A Agressiu*) Què en dius, del tracte?

Agressiu – Em sembla bé, però que ell també s'aparte del meu camí.

Assertiu – Què dius, Llop?

Llop – Que accepte el tracte! Obriu-me, que m'està entrant claustrofòbia!

(*Assertiu, amb Passiu amagant-se darrere d'ell, obri la porta. El llop ix i ell i Assertiu s'encaixen les mans*)

Narrador: I d'aquesta manera, el Bosc del Diàleg, gràcies al treball dels tres porquets, va estar sempre net de paranys i de verins. Els animallets es reproduïen feliços, el Llop podia menjar tot el que volia, i els tres porquets vivien a gust alimentant-se amb les bellotes que queien dels arbres. Fins i tot Agressiu va aconseguir finalment treballar de segurata a la discoteca de la platja i hi ha qui diu que deixava entrar el Llop sense pagar...